36. kehottaa Euroopan unionia, sen jäsenvaltioita sekä Etyjin tämänhetkistä ja tulevaa puheenjohtajaa jatkamaan vuoropuhelua Etyjin oikeudellisesta kehyksestä ja tuomaan jälleen esiin tarpeen hyväksyä nopeasti luonnos yleissopimukseksi kansainvälistä oikeushenkilöydestä, oikeudellisista valmiuksista sekä erioikeuksista ja vapauksista; katsoo, että tällainen järjestely ei vaikuttaisi Etyjin sitoumusten tämänhetkiseen luonteeseen mutta vahvistaisi sen identiteettiä ja profiilia ja ratkaisisi myös monia käytännön ongelmia, jotka koskevat sen henkilöstöä ja erityisesti sen käyttöä kriisialueilla;

37. katsoo, että Euroopan parlamentin puhemies olisi kutsuttava osallistujaksi huippukokoukseen, ja kehottaa Eurooppa-neuvostoa varmistamaan kutsun;

38. katsoo, että Etyj-suhteiden vahvistamiseksi Euroopan parlamentin olisi tarkasteltava osallistumistaan Etyjin parlamentaariseen yleiskokoukseen ja tutkittava mahdollisuutta perustaa pysyvä valtuuskunta tähän yleiskokoukseen, jotta se voisi seurata entistä tiiviimmin Etyjin sekä Etyjin parlamentaarisen yleiskokouksen toimintaa;

*

* *

39. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, neuvostolle ja komissiolle sekä Etyjin jäsenvaltioille ja Etyjin pääsihteerille.

Väestörakenteen muutokseen vastaaminen ja sukupolvien välinen solidaarisuus

P7_TA(2010)0400

Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. marraskuuta 2010 väestörakenteen muutokseen vastaamisesta ja sukupolvien välisestä solidaarisuudesta (2010/2027(INI))

(2012/C 74 E/05)

Euroopan parlamentti, joka,

— ottaa huomioon 14. maaliskuuta 1997 antamansa päätöslauselman komission kertomuksesta neuvostolle ja Euroopan parlamentille Euroopan unionin väestötilanteesta (1995) ([1]),

— ottaa huomioon 12. maaliskuuta 1998 antamansa päätöslauselman komission asiakirjasta ”Väestöraportti 1997” ([2]),

— ottaa huomioon 15. joulukuuta 2000 antamansa päätöslauselman komission tiedonannosta ”Kaikenikäisten Eurooppaan – Hyvinvoinnin ja sukupolvien solidaarisuuden puolesta”, ([3])

— ottaa huomioon komission vihreän kirjan ”Kohti väestörakenteen muutoksia: uusi solidaarisuus sukupolvien välillä”(KOM(2005)0094),

— ottaa huomioon 23. maaliskuuta 2006 antamansa päätöslauselman väestörakenteen muutokseen vastaamisesta ja sukupolvien välisestä solidaarisuudesta ([4]),

— ottaa huomioon 6. syyskuuta 2006 antamansa päätöslauselman Euroopan sosiaalimallista tulevaisuutta varten ([5]),

— ottaa huomioon yhdenvertaisia mahdollisuuksia ja syrjimättömyyttä koskevasta edistyksestä EU:ssa (direktiivien 2000/43/EY ja 2000/78/EY saattaminen osaksi jäsenvaltioiden lainsäädäntöä) 20. toukokuuta 2008 antamansa päätöslauselman ([6]),

([1]) EYVL C 115, 14.4.1997, s. 238.
([2]) EYVL C 104, 6.4.1998, s. 222.
([3]) EYVL C 232, 17.8.2001, s. 381.
([4]) EUVL C 292 E, 1.12.2006, s. 131.
([5]) EUVL C 305 E, 14.12.2006, s. 141.
([6]) EUVL C 279 E, 19.11.2009, s. 23.

Torstai 11. marraskuuta 2010

— ottaa huomioon 21. helmikuuta 2008 antamansa päätöslauselman Euroopan väestökehityksestä ([1]),

— ottaa huomioon 9. lokakuuta 2008 antamansa päätöslauselman yhteiskunnallisen osallisuuden edistämisestä ja köyhyyden, myös lasten köyhyyden torjumisesta EU:ssa ([2]),

— ottaa huomioon 2. huhtikuuta 2009 vahvistamansa kannan ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi uskonnosta tai vakaumuksesta, vammaisuudesta, iästä tai sukupuolisesta suuntautumisesta riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta ([3]),

— ottaa huomioon komission tiedonannon ”Euroopan väestökehitys – haasteista mahdollisuuksiin” (KOM(2006)0571),

— ottaa huomioon komission tiedonannon ”Sukupolvien välisen solidaarisuuden edistäminen” (KOM(2007)0244),

— ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 14. maaliskuuta 2007 hyväksymän lausunnon ([4]) aiheesta ”Perhe ja väestönkehitys” ja sen keskeisen ehdotuksen, että jäsenvaltioiden tulisi allekirjoittaa eurooppalainen perhesopimus,

— ottaa huomioon komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Euroopan väestönkehitys faktoina ja lukuina” (SEC(2007)0638),

— ottaa huomioon Cedefopin julkaisut ikääntyvien työntekijöiden uudenlaisista oppimistavoista (”Innovative learning measures for older workers” ([5])), työskentelystä ja ikääntymisestä (”Working and ageing: Emerging theories and empirical perspectives” ([6])), ammattikoulutuksen nykyaikaistamisesta (”Modernising vocational education and training. Fourth report on vocational education and training research in Europe: Synthesis report” ([7])) ja ammattitaidon tarjonnasta ja kysynnästä Euroopassa (”Skills supply and demand in Europe. Medium-term forecast up to 2020” ([6])),

— ottaa huomioon komission väestöraportin 2008: ”Sosiaalisten tarpeiden täyttäminen ikääntyvässä yhteiskunnassa” (SEC (2008) 2911),

— ottaa huomioon komission ja talouspoliittisen komitean (ikääntymistä käsittelevä työryhmä) yhteisen raportin ”Väestön ikääntymistä koskeva kertomus 2009: EU:n 27 jäsenvaltion taloutta ja julkista taloutta koskevat ennusteet (2008–2060)”,

— ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 25 ja 34 artiklan, joissa määritellään yksiselitteisesti ikääntyneiden henkilöiden oikeus arvokkaaseen ja itsenäiseen elämään ja oikeus osallistua yhteiskunnalliseen elämään ja kulttuurielämään sekä oikeus sosiaaliturvaetuuksiin ja sosiaalipalveluihin vanhuuden varalta,

— ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 21 artiklan, jossa kielletään yksiselitteisesti kaikenlainen ikään perustuva syrjintä,

— ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvoston direktiiviksi uskonnosta tai vakaumuksesta, vammaisuudesta, iästä tai sukupuolisesta suuntautumisesta riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta (KOM(2008)0426) sekä Euroopan parlamentin kannan kyseiseen ehdotukseen,

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 2 artiklan ja 3 artiklan 3 kohdan,

([1]) EUVL C 184 E, 6.8.2009, s. 75.
([2]) EUVL C 9 E, 15.1.2010, s. 11.
([3]) EUVL C 137 E, 27.5.2010, s. 68.
([4]) EUVL C 161, 13.7.2007, s. 66.
([5]) Cedefop Panorama Series, 159. Luxemburg, Euroopan unionin julkaisutoimisto, 2008.
([6]) Luxemburg, Euroopan unionin julkaisutoimisto, 2010.
([7]) Cedefop Reference Series. Luxemburg, Euroopan unionin julkaisutoimisto, 2009.

— ottaa huomioon yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27. marraskuuta 2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/78/EY ([1]),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,

— ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön sekä talous- ja raha-asioiden valiokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A7-0268/2010),

A. on vakuuttunut siitä, että ihmisarvoa kunnioittava yhteiskunta perustuu sukupolvien tasa-arvoisuuteen,

B. katsoo, että on otettava huomioon sukupolvien välisten suhteiden sukupuolinen ulottuvuus,

C. katsoo, että on tehtävä paljon enemmän, jotta päästäisiin eroon yleistyneestä epäoikeudenmukaisesta kohtelusta, jota iäkkäät ihmiset usein joutuvat ikänsä vuoksi kohtaamaan sekä työmarkkinoilla että tavaroiden, laitteiden ja palvelujen saatavuudessa,

D. ottaa huomioon selkeät yhteydet iän perusteella tapahtuvan iäkkäiden ihmisten syrjinnän sekä iäkkäiden sosiaalisen syrjäytymisen ja köyhyyden välillä,

E. ottaa huomioon, että monet iäkkäät ihmiset ovat myös vammaisia ja he voivat siksi joutua kärsimään moninkertaisesta syrjinnästä,

F. ottaa huomioon, että väestörakenteen muutos on vaikuttanut voimakkaasti yksityis- ja työelämään erityisesti naisilla, sillä puutteelliset palvelut, riittämättömät sosiaalituet, hidas ja vaivalloinen pääsy varsinaisille työmarkkinoille, pitkät ajanjaksot epävarmoissa ja tilapäisissä työsuhteissa ja tuen puuttuminen nuorilta pareilta ovat eräitä syitä sille, että nuoret lykkäävät perheen perustamista ja lasten saamista,

G. katsoo, että talous ja yhteiskunta tarvitsevat kaikkien sukupolvien elämänkokemusta, panosta ja luovuutta saavuttaakseen tavoitteensa,

H. ottaa huomioon, että väestötieteelliset muutokset saattavat komission arvioiden mukaan muuttaa perinpohjaisesti väestörakennetta ja ikäpyramidia; ottaa huomioon, että esimerkiksi 0–14-vuotiaiden lasten ja nuorten määrä vähenee sadasta miljoonasta (vuonna 1975) 66 miljoonaan vuoteen 2050 mennessä, työikäisen väestön määrä saavuttaa 331 miljoonan huipun vuoden 2010 paikkeilla ja kääntyy sen jälkeen tasaiseen laskuun (noin 268 miljoonaa vuonna 2050), kun taas ajanjaksolla 2004–2050 miesten elinajanodotteen arvellaan kasvavan kuudella ja naisten viidellä vuodella ja yli 80-vuotiaiden määrän arvellaan vuodesta 2005 vuoteen 2050 kasvavan 4,1 prosentista 11,4 prosenttiin,

I. ottaa huomioon, että Eurooppa 2020 -strategian kunnianhimoisiin työllisyysastetta koskeviin tavoitteisiin kuuluu 20–64-vuotiaiden naisten ja miesten työllisyysasteen nostaminen 75 prosenttiin vuoteen 2020 mennessä samalla kun vastataan väestörakenteen muutokseen,

J. katsoo, että väestörakenteen muutokset ovat hallittavissa ja niihin voidaan sopeutua, mikäli me kaikki varaudumme niihin riittävästi ja suhtaudumme niihin vakavasti; katsoo, että väestörakennekysymyksessä olisi otettava huomioon pitkän aikavälin strateginen tarkoituksenmukaisuus ja että epäoikeudenmukaista ikään perustuvaa syrjintää olisi ryhdyttävä torjumaan,

([1]) EYVL L 303, 2.12.2000, s. 16.

Torstai 11. marraskuuta 2010

K. ottaa huomioon, että väestörakenteen muuttuessa vanhempien rooli on poikkeuksellisen merkittävä, koska heitä tarvitaan sekä työntekijöinä että avustavina äiteinä ja isinä; katsoo, että on estettävä riski, että tämä kaksinkertainen taakka lankeaa yksinomaan naisten harteille,

L. katsoo, että meillä on nyt ratkaistavanamme kaksinkertainen kriisi, joka käsittää toisaalta suuren nuorisotyöttömyyden ja toisaalta eläkejärjestelmien rahoituksen kyseenalaistamisen, ja katsoo, että edellä mainittuihin ilmiöihin on puututtava erottamatta niitä toisistaan siten, että pyritään lisäämään sosiaalisia oikeuksia ja nuorten osallistumista vaurauden luomiseen ja talouden elvyttämiseen; ottaa huomioon, kuten alueiden komitea on muistuttanut (AK 97/2009), että ikääntyvässä yhteiskunnassamme nuoria on pidettävä yhteiskunnan kannalta arvokkaana ja olennaisena voimavarana, jota voidaan käyttää ja jota on käytettävä sosiaalisten ja taloudellisten tavoitteiden saavuttamiseen,

M. katsoo, että jäsenvaltioilla itsellään on tärkeimmät välineet (eläkejärjestelmät, talousarvio, velkaantuminen ja terveydenhuolto sekä monipuolinen kuntoutus) sukupolvien tasa-arvoisuuden edistämiseen ja epäoikeudenmukaisen syrjimisen lopettamiseen, mutta EU voi tehdä tärkeitä seurantaa, uusien parhaiden käytänteiden soveltamista ja toimintaohjelmia koskevia aloitteita ja valvoa EU:n ikäsyrjinnän vastaisen lainsäädännön täytäntöönpanoa ja sopia ehdotetusta uudesta tärkeästä syrjinnänvastaisesta lainsäädännöstä, jonka mukaan ikään perustuvasta syrjinnästä tavaroiden, laitteiden ja palvelujen saatavuudessa tulee laitonta,

N. ottaa huomioon, että yli 60-vuotiaiden määrä Euroopan unionin alueella kasvaa ennennäkemättömästi ja että kasvun huippu saavutetaan vuosien 2015 ja 2035 välillä, kun tämä ikäryhmä kasvaa vuosittain 2 miljoonalla ihmisellä,

O. ottaa huomioon, että ikäsyrjintä heikentää sukupolvien välistä solidaarisuutta; ottaa huomioon, että se on perustamissopimuksen mukaan kiellettyä mutta silti edelleen laajalle levinnyttä, ja se rajoittaa ankarasti iäkkäämpien ja nuorten työntekijöiden mahdollisuutta päästä työmarkkinoille ja sosiaaliturvan ja tiettyjen palvelujen piiriin,

Periaatteet ja tavoitteet

1. pitää oikeudenmukaisuutta ja sukupolvien välistä solidaarisuutta synonyymeina ja määrittelee sukupolvien välisen oikeudenmukaisuuden hyötyjen ja rasitteiden tasapuoliseksi, kohtuulliseksi ja tietoiseksi jakautumiseksi sukupolvien kesken ja pitää solidaarisuutta yleisesti yhtenä eurooppalaisen yhteistyön perusarvoista;

2. katsoo, että eri sukupolvien toimiva rinnakkaiselo perustuu perusarvoihin eli vapauteen, oikeuksiin ja solidaarisuuteen sekä oikeudenmukaisuuteen ja pyyteettömään tulevien sukupolvien tukemiseen, ja että siihen on kuuluttava molemminpuolista kunnioitusta, jaettua vastuuta ja valmiutta hyväksyä ihmisille ihmisinä ja EU:n kansalaisina kuuluvat perusoikeudet ja halukkuutta pitää huolta toisistamme, sekä yksilöllistä tulevaisuuden suunnittelua, jossa sitoudutaan myös vahvemmin terveyden ylläpitämiseen ennaltaehkäisevästi;

3. katsoo, että väestön vähenemistä vuoteen 2050 mennessä koskeva ennuste saattaa keventää ympäristöön kohdistuvia paineita ja tarjota mahdollisuuden kestävälle kehitykselle, jota varten puolestaan tarvitaan ennakoivia menettelytapoja maankäytön suunnittelun, asuntorakentamisen, liikenteen ja muiden infrastruktuurien mukauttamiseksi;

4. toteaa, että ihmiset elävät ilahduttavasti yhä vanhemmiksi, pysyvät pidempään aktiivisina sekä osallistuvat itsenäisesti ja sitoutuneina yhteiskunnan toimintaan; katsoo, että elinajanodotteen kasvu on myönteinen edistysaskel, jonka ei pidä antaa johtaa työntekijöiden oikeuksien vähenemiseen; panee toisaalta merkille, että syntyvyys jäsenvaltioissa on pysynyt matalana vuosikymmeniä, mikä asettaa, jos ilmiöön ei puututa ajoissa, tulevat sukupolvet kovan rasituksen alle ja aiheuttaa hyvinvoinnin epätasaisesta jakautumisesta johtuvia kiistoja; huomauttaa, että nämä haasteet saattavat toimia keskeisenä muutosvoimana kohti oikeudenmukaisempaa taakan jakautumista sekä osallistavampia ja laadukkaampia sosiaaliturvajärjestelmiä;

5. katsoo, että kaikkia sukupolvia oikeudenmukaisesti kohtelevan politiikan tavoitteena on oltava perustan, oikeuksien ja välineiden luominen, jotta voidaan käydä avointa ja rehellistä keskustelua sukupolvien välillä ja luoda kaikkia osapuolia hyödyttäviä tilanteita ja siten myös toteuttaa toimia, joilla taakat jaetaan oikeudenmukaisesti sukupolvien välillä;

6. katsoo, että on tehtävä selväksi, että ikääntyneet ihmiset, niin vammaiset kuin terveetkin, sekä eläkeikää lähestyvät työntekijät eivät ole taakka taloudelle ja yhteiskunnalle ja eivät muodosta estettä työprosessien nykyaikaistamiselle, vaan heidän kokemuksensa, elämäntyönsä, tietämyksensä ja työpaikkaansa kohtaan tuntemansa, nuorempia lujempi uskollisuus muodostavat vakaan vahvuuden ja tarjoavat merkittävän lisäarvon; katsoo, että on tärkeää torjua ennakkoluuloja ja syrjintää kaikissa muodoissaan, riippumatta siitä, mihin yhteiskunnalliseen ryhmään se kohdistuu, ja pyrittävä luomaan yhteiskunta, jossa ikääntyneitä ihmisiä kohdellaan yhdenvertaisesti ihmisinä, joilla on perusoikeudet; katsoo, että ikääntyneitä ihmisiä koskeva Euroopan unionin politiikka perustuu kaikenikäisiä palvelevaan yhteiskuntaan, ja kaikkien tämän eurooppalaisen politiikan yhteydessä toteutettavien toimenpiteiden on tuettava kaikin tavoin tätä ydinajatusta; on vakuuttunut siitä, että kaikissa jäsenvaltioissa olisi tarjottava eri-ikäisille ihmisille kaikki mahdollisuudet osallistua aktiivisesti yhteiskunnalliseen toimintaan iästä riippumatta; huomauttaa, että nuoret ovat tulevaisuus ja että poliittisten päättäjien on siksi otettava huomioon yhteiskunnan nykyaikaistaminen ja kaikkien osallistuminen;

7. pyytää väestörakenteen muutosta ja solidaarisuutta tarkasteltaessa kiinnittämään erityistä huomiota sukupuolinäkökulmaan, koska sukupuolten suhteet antavat puitteet koko elämän kululle syntymästä vanhuuteen, vaikuttavat resurssien saantiin ja mahdollisuuksiin sekä muokkaavat elämän strategioita kaikissa vaiheissa;

8. painottaa, että väestörakenteesta johtuvia haasteita kohtaavat Euroopan taloudet tarvitsevat kilpailukykyisiä yrityksiä, joita syntyy, kun verotuksellista ja byrokraattista rasitetta pienennetään ja julkista sektoria uudistetaan; katsoo, että kilpailukykyinen ja innovatiivinen yksityinen sektori on hyvin tärkeässä asemassa, kun luodaan uusia työpaikkoja kaikille sukupolville;

9. ottaa huomioon, että kansalaisyhteiskunta, kirkko ja voittoa tavoittelemattomat järjestöt ovat osallistuneet aiemmin ja osallistuvat edelleen perheille ja kaikille apua tarvitseville kohdennettuihin tukitoimenpiteisiin ja sosiaaliseen kehittämiseen; katsoo, että niiden osallistuminen tukitoimenpiteiden ja sosiaalisen kehittämisen suunnitteluun ja toteuttamiseen rikastaa sukupolvien välisen sosiaalisen ja solidaarisuuden politiikkaa toissijaisuusperiaatteen mukaisesti;

10. panee merkille, että väestörakenteen muutoksen vuoksi on huomattavan paljon ikääntyneitä henkilöitä, jotka voisivat toimia vapaaehtoistyössä ja jotka ovat yhteiskunnissa valtava hyödyntämätön voimavara; kehottaa komissiota parantamaan vanhempien vapaaehtoistyöntekijöiden mahdollisuuksia ja kehittämään niille yhä useammille kokeneille vanhuksille, jotka haluavat osallistua vapaaehtoistyöhön, vanhusten toimintaohjelmia (Seniors in Action), jotka voisivat toimia rinnan nuorisotoimintaohjelman (Youth in Action) kanssa ja täydentää sitä, sekä edistämään lisäksi sukupolvien välistä vapaaehtoistyötä ja opastusta koskevia erityisohjelmia;

Avoimuus

11. kehottaa komissiota ja neuvostoa soveltamaan sukupolvitilinpitoa tuottaakseen tietoa ja kehittääkseen Eurostatin kestävän kehityksen indikaattoreita (Sustainable Development Indicators, SDI) kaikissa jäsenvaltioissa ja koko EU:n laajuisesti kunkin sukupolven rahavirtojen, suoritusten ja rasitteiden ennustamiseksi ja kuvaamiseksi luotettavalla tavalla;

12. kannattaa pakollista lainsäädännön seurausten arviointia (sukupolvitarkistus), jotta lakien vaikutukset sukupolvien tasa-arvoon koko EU:n sekä jäsenvaltioiden kansallisella tasolla olisivat selvästi nähtävissä ja pitkäaikainen kustannus-hyötyanalyysi olisi mahdollista;

13. pyytää komissiota tarkastelemaan erikseen huoltosuhteen kehityssuuntauksia, jäsenvaltioiden kansalaisten hedelmällisyyden merkittävää laskua ja sitä, että kansalaisilla on huonot mahdollisuudet keinohedelmöitykseen sen kalleuden vuoksi (ja työlainsäädännön vuoksi), sekä kaikkien edellä mainittujen rahoituksellista puolta, jotta nykyisillä sukupolvilla olisi mahdollisuus suunnitella elämänsä strategioita;

14. pyytää Euroopan tasa-arvoinstituuttia seuraamaan ja analysoimaan sukupolvien välisiä suhteita ja käyttämään siinä sukupuoleen ja ikään perustuvia osoittimia;

Koulutus- ja työpolitiikka

15. on vakuuttunut, että avoin ja oikeudenmukainen pääsy koulutukseen ja työmarkkinoille on sukupolvien tasa-arvoa edistävän politiikan ydin sekä hyvinvoinnin, itsenäisyyden ja pysyvyyden perusta;

Torstai 11. marraskuuta 2010

16. toteaa, että yhteiskunnan ikääntyessä Euroopassa on aktiivisesti pyrittävä integroimaan ihmiset työmarkkinoille ja heidät kaikki, myös iäkkäimmät, on myös pyrittävä pitämään työelämässä heidän iästään riippumatta; katsoo, että on erittäin tärkeää löytää tasapaino sen välillä, että ihmisille tarjotaan yhtäältä riittävä turva ja toisaalta motivoidaan tekemään palkkatyötä; katsoo, että osaamistason nostamiseksi ihmisille kaikissa sosiaaliluokissa on tarjottava paras mahdollinen peruskoulutus ja sen jälkeen parhaat mahdollisuudet elinikäiseen oppimiseen;

17. katsoo, että iäkkäämpien ihmisten tilanteen huomioon ottava työllisyyspolitiikka edellyttää, että pitää pohtia uusia tapoja järjestää työ yrityksissä, tehdä joustavia ratkaisuja asteittain eläkkeelle siirtymisessä, vähentää stressiä, parantaa työoloja ja edistää syrjinnänvastaisia käytäntöjä rekrytoinnissa ja ammattikoulutuksessa;

18. korostaa, että väestörakenteen muutoksien seurauksena Euroopan unionin on ratkaistava inhimillisten voimavarojen hallintaa koskeva haaste, mikä edellyttää täystyöllisyyteen tähtäävää määrätietoista politiikkaa;

19. myöntää, että työ ei ole pelkästään ansiotyötä ja että niin nuoret kuin iäkkäätkin ihmiset myötävaikuttavat suuresti aiempaa inhimillisemmän yhteiskunnan muodostumiseen ja palvelujen ja työelämän vakauttamiseen perhe- ja yhteisötasolla tapahtuvan toimintansa kautta, ja kehottaa hallituksia helpottamaan vapaaehtoistoimintaa, paikallisyhteisöjen muodostamista ja yhteisöjen ja perheen sisäistä hoitotyötä ja tunnustamaan mainitut toiminnat sekä selvittämään viipymättä asiaan liittyvät oikeudellista vastuuta koskevat kysymykset;

20. kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan toimenpiteitä antaakseen tunnustusta eri-ikäisten perheenjäsenten (pääasiassa naisten) sukupolvien solidaarisuuden hyväksi tekemälle näkymättömälle ja epäviralliselle työlle, koska he huolehtivat vanhemmista ja nuoremmista tukea tarvitsevista perheenjäsenistä oikeudellisesti, sosiaalisesti ja taloudellisesti (erityisesti sosiaaliturvaan, ammattiasemaan, ansioihin ja naisten ja miesten yhtäläisiin mahdollisuuksiin liittyvissä asioissa), kuten naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan 8. joulukuuta 2008 antamassa mietinnössä sanotaan;

21. uskoo vahvasti, että epäoikeudenmukainen ikään perustuva syrjintä työpaikoilla on yleistä ja että sen torjumisen tehostaminen on asetettava etusijalle erityisesti panemalla yhdenvertaisesta kohtelusta työssä annettu direktiivi 2000/78/EY tuloksellisesti täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa ja toteuttamalla lisäksi muita kuin lainsäädäntötoimenpiteitä sen varmistamiseksi, että iäkkäämmät ihmiset tuntevat oikeutensa ja saavat tukea ja oikeudellista neuvontaa tarvittaessa;

22. toteaa, että ikääntyneet naiset kärsivät työmarkkinoilla usein suorasta tai epäsuorasta syrjinnästä ja moninkertaisesta syrjinnästä ja että tähän on puututtava tehokkaalla tavalla;

23. huomauttaa, että voidakseen tehdä töitä iäkkäämpien ihmisten on päästävä työpaikalleen, ja katsoo siksi, että on tärkeää, että hyväksytään ja pannaan täytäntöön mahdollisimman nopeasti ehdotettu syrjinnänvastainen direktiivi, jonka mukaan ikään perustuva syrjintä tavaroiden, laitteiden ja palvelujen saannissa on laitonta;

24. uskoo, että on väärin, jos iäkäs ihminen pakotetaan lopettamaan työnteko vastoin tahtoaan sattumanvaraisesti päätetyn pakollisen eläkeiän vuoksi; kehottaa siksi jäsenvaltioita tutkimaan jälleen mahdollisuuksia hylätä sellaiset pakolliset eläkeiät, jotka estävät ihmisiä jatkamasta töitä, vaikka he niin haluavat; kehottaa kuitenkin samalla säilyttämään eläkeiän sellaisena, että eläkkeelle haluavat ihmiset voivat lopettaa työt ja saada eläkkeensä ja eläke-etuutensa;

25. katsoo, että toisin kuin usein annetaan ymmärtää yksipuolinen henkilöstön nuorentaminen ei johda innovaatioiden lisääntymiseen, vaan todellisuudessa kyse on kulujen vähentämisestä, kun kokeneita työntekijöitä, joiden palkka on tämän vuoksi korkeampi, irtisanotaan, jolloin haaskataan kokemusta, tietoa ja osaamista, erityisesti jos ikääntyneiden ihmisten kouluttaminen on kannattavampaa siksi, että he pysyvät samassa työpaikassa pidempään;

26. katsoo, että kaikki eläkeikää koskevat toimenpiteet pitäisi toteuttaa asianomaisten henkilöiden tarpeiden perusteella; katsoo, että työvoiman ikääntyessä tarvitaan joustavampi ja yksilöiden tarpeet huomioon ottava eläketurva, joka vastaa työmarkkinoiden kysyntää; kehottaa jäsenvaltioita asettamaan etusijalle näihin tarpeisiin vastaavien sosiaaliturvajärjestelmien kehittämisen ja parantamisen;

27. pitää valitettavana, että ilman kunnon palkkaa ja sosiaaliturvaa teetetyn tilapäistyön ja määräaikaisten työsuhteiden lisääntymisen sekä pimeän työn ja epävarmojen ja vähäpätöisten työsuhteiden ja työttömyyden takia joidenkin työntekijöiden työurat muuttuvat eräissä jäsenvaltioissa yhä epävakaammiksi ja epävarmemmiksi, ja että useimmiten ikääntyneiden on vaikea saada työpaikkaa; toteaa, että työssä, opiskelussa, hoitotyössä tai vapaaehtoistyössä käytetyt ajanjaksot täydentävät toisiaan ja antavat arvokasta kokemusta kaiken ikäisille; huomauttaa, että epävarmojen työsuhteiden lisääntyminen vaikuttaa lisäksi nykyisten sukupolvien taloudelliseen turvallisuuteen ja muodostaa yhä suuremman rasitteen tuleville sukupolville; huomauttaa kuitenkin, että moni itsenäisen työskentelyn muodoista, itsenäinen ammatinharjoittaminen, joustava työ, osa-aikatyö ja erilaiset tilapäistyöt, voivat olla elintärkeitä, sillä ne auttavat monia ikääntyneitä ihmisiä saamaan lisätuloja tai turvaavat heidän elantonsa esimerkiksi silloin, kun he ovat hoitovastuussa lähiomaisistaan tai ystävistään;

28. on vakuuttunut, että joustoturva tekee työmarkkinoista avoimemmat, herkemmin reagoivat ja kattavammat ja että se voi helpottaa siirtymisiä työelämän eri vaiheiden välillä, etenkin mikäli se perustuu sukupolvien solidaarisuuteen ja jaettuun vastuuseen sekä siihen, että kaikkien ikäryhmien ja tuloryhmien pyynnöt ja tarpeet otetaan huomioon; huomauttaa, että on huolehdittava sen varmistamisesta, että asianmukaisen koulutuksen, työntekijöiden oikeuksien valvomisen ja perhe-elämän kunnioittamisen toteuttamiseksi käytetään asianmukaisesti säänneltyjä mekanismeja; toteaa, että joustoturvaan sisältyy myös kattavia elinikäisen oppimisen strategioita sekä nykyaikaisia, tarkoituksenmukaisia ja kestäviä sosiaaliturvajärjestelmiä;

29. korostaa, että työurat ja koulutus on turvattava kaikilta osin; katsoo, että jokaisen on pystyttävä elämään aktiivista elämää kaikissa elämänsä vaiheissa, jotta jokaisella olisi näin ollen oikeus täyteen eläkkeeseen;

30. korostaa, että elinikäisen oppimisen on oltava kaikkien koulutustoimenpiteiden tärkein tavoite ja kaikkien sukupolvien, julkisen vallan ja yritysten on osallistuttava siihen; pyytää tämän vuoksi jäsenvaltioita tukemaan ammattikoulutusjärjestelmiä, etenkin jos niihin sisältyy käytännön koulutusjakso esimerkiksi työharjoittelun muodossa;

31. kehottaa EU:ta toteuttamaan tehokkaita toimenpiteitä, jotta ikääntyvät työntekijät voisivat jäädä työmarkkinoille ja jotta heitä ei syrjittäisi heidän ikänsä perusteella;

32. toteaa, että on edistettävä sellaista yrityskulttuuria, jossa huolehditaan ikääntymiseen sekä nuorten työntekijöiden saapumiseen ja ikääntyneiden lähtemiseen liittyvistä asioista ja jossa yksityiskohdista päätetään yksilöllisesti ja etenkin tarkastellaan mahdollisuuksia asteittaiseen eläkkeelle siirtymiseen siten, että samalla otetaan huomioon töiden raskaus sekä työ-, terveys- ja turvallisuusolosuhteet;

33. on vakuuttunut, että vastuu inhimillisten voimavarojen mahdollisimman hyvästä hallinnasta peruskoulutuksen ja elinikäisen oppimisen avulla kuuluu taloudellisille toimijoille erityisesti niillä ammattialoilla, joiden olisi ennakoitava työllistämis- ja koulutustarpeitaan;

34. muistuttaa, että elinikäinen oppiminen on voitava todentaa tutkintotodistuksilla ja muilla todistuksilla, jotta palkansaajat voivat hyötyä siitä täysimääräisesti; muistuttaa, että oppimissaavutusten todentamiskäytänteet on otettava yleiseen käyttöön;

35. ehdottaa, että ikääntyvien työntekijöiden osallistumista elinikäiseen oppimiseen seurataan järjestelmällisesti ja tilastoidaan;

36. ehdottaa lisäkannustimien tarjoamista ikääntyville työntekijöille ja työttömille, jotka osallistuvat elinikäisen oppimisen ohjelmiin ja joiden tavoitteena on parantaa asemaansa tai palata menestyksekkäästi työmarkkinoille;

37. kehottaa lisäämään kaikkiin ikäryhmiin kuuluvien naisten osallistumista elinikäistä oppimista koskeviin ohjelmiin;

38. huomauttaa, että väestörakenteen muutoksen seurauksena työelämässä mukana olevien ja sen ulkopuolella olevien välisen suhteen arvioidaan olevan 2:1 vuoteen 2030 mennessä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan omaishoitajien tulevaa roolia kehittämällä politiikkoja, joilla naisia ja miehiä autetaan tasapainottamaan työuransa ja huoltovelvollisuutensa;

Torstai 11. marraskuuta 2010

39. korostaa, että väestörakenteen muutos ei saa olla yleisenä perusteena sosiaalietuuksien ja palveluiden vähentämiselle, vaan kyse on sitä vastoin nyky-yhteiskunnan haasteesta, ja että näiden oikeuksien ja palveluiden on oltava tasapainossa sekä työssäkäyvien että muiden sukupolvien näkökulmasta; kehottaa jäsenvaltioita yksinkertaistamaan sosiaalilainsäädäntöä, jotta siitä tulisi joustavampi, helpommin hyödynnettävä ja helppotajuisempi sekä työnantajille että työntekijöille;

40. katsoo, että komission pitäisi tukea uusia aloitteita, joilla edistetään aktiivisena, terveenä ja arvokkaasti ikääntymistä ja jotka toteutetaan EU:n nykyisten politiikan välineiden ja ohjelmien avulla;

Eurooppalainen nuorisotakuu

41. korostaa, että nuorten työttömyys on yksi hälyttävimmistä ongelmistamme, koska se vähentää nuorten mahdollisuuksia, aiheuttaa syrjäytymistä ja kasvattaa sosiaalikuluja sekä tuhlaa arvokasta työvoimaa, ja kaikki edellä mainituista muodostavat tärkeän sosiaalisen syyn syntyvyyslukujen laskuun ja pahentavat entisestään sukupolvien välisen oikeudenmukaisuuden puutteen kierrettä; korostaa myös tarvetta lyhentää siirtymäaikoja, kun nuoret vaihtavat koulutuspaikasta toiseen tai kun he siirtyvät työelämään valmistumisensa jälkeen, ja katsoo, että on erittäin tärkeää taata nuorten sosiaalinen osallisuus, antaa heille mahdollisuus hankkia kunnon ammatti ja edistää nuorten yrittäjyyttä;

42. painottaa, että on tärkeää avata nuorille tulevaisuuden näköaloja, ja kehottaa komissiota sekä jäsenvaltioita toteuttamaan toimenpiteitä, jotka edistävät nuorten liikkuvuutta heidän opiskeluaikanaan ja heidän mahdollisuuksiaan osallistua korkealaatuisiin työharjoitteluihin; painottaa lisäksi tarvetta luoda enemmän työpaikkoja nuorille ja varmistaa heidän täysipainoinen yhteiskunnallinen osallistumisensa sekä tarvetta investoida nuoriin ja rohkaista mahdollisuuksien tarjoamista nuorille, jotta tuleva sukupolvi voisi nauttia kaikista heille kuuluvista oikeuksistaan ja säilyttää arvokkuutensa;

43. korostaa, että nuorten työttömyys ja erityisesti alueiden epätasapainoiset kehityserot ovat esteenä alueellisen yhteenkuuluvuuden saavuttamiselle;

44. painottaa, että väestörakenteen muutoksen vuoksi tulee puutetta ammattitaitoisesta työvoimasta, mitä voitaisiin kuitenkin suurimmalta osin kompensoida ammattitaitoisella naistyövoimalla; katsoo siksi, että valtion ja työnantajien on muutettava asennettaan ja muutettava yleiset ja työolosuhteet vastaamaan paremmin naisten tarpeita;

45. painottaa, että on kiinnitettävä erityistä huomiota uransa alkuvaiheessa oleville nuorille ja heitä on kannustettava kaikin keinoin, jotta he pääsevät hyvään alkuun työmarkkinoilla, koska huonosti alkavalla työuralla voi olla pitkäkantoiset vaikutukset nuoren koko elämään ja uraan työmarkkinoilla;

46. kehottaa neuvostoa ja komissiota näkemään erityistä vaivaa ja kehittämään konkreettisia toimenpiteitä, mukaan luettuna eurooppalainen nuorisotakuu, jonka ansiosta enintään neljä kuukautta työttömänä olleet nuoret saisivat työ- tai harjoittelupaikan, pääsisivät täydennyskoulutukseen tai voisivat työskennellä ja kouluttautua samanaikaisesti; tämän edellytyksenä on kuitenkin, että nämä nuoret näkevät myös itse vaivaa työelämään pääsyn onnistumiseksi;

47. katsoo, että työttömille nuorille olisi annettava neuvontaa, ohjausta ja tukea, jotta heidät saataisiin takaisin työelämään (tai ensikertalaisina aloittamaan työt), ja sama pätee opiskelijoihin tai tuleviin opiskelijoihin, jotta he voisivat valita oman urapolkunsa täysin tietoisina kaikista työmahdollisuuksista;

Yli 50-vuotiaita koskeva eurooppalainen sopimus

48. kehottaa jäsenvaltioita ja Euroopan komissiota huolehtimaan siitä, että seuraavat tavoitteet saavutetaan osana laajennettua EU 2020 -strategiaa:

(i) täystyöllisyyden varmistaminen yli 50-vuotiaiden väestönosassa lailliseen eläkeikään saakka ja 55 prosentin työllisyysasteen vähimmäistavoitteen saavuttaminen;

(ii) esimerkiksi sellaisten varhaiseläkkeelle siirtymistä koskevien kannustimien poistaminen, jotka vahingoittavat sosiaaliturvajärjestelmiä ja aiheuttavat taakan epätasaista jakautumista, minkä vuoksi ne eivät ole kestäviä;

(iii) ikäsyrjinnän torjuminen;

(iv) koulutukseen pääsyä ja elinikäistä oppimista koskevien maakohtaisten tavoitteiden asettaminen ikääntyneitä työntekijöitä varten ikäryhmittäin ja sukupuolen mukaan siten, että lisätään jatko- ja täydennyskoulutukseen osallistuvien määrää sukupolveen katsomatta, ja ikääntyneiden työntekijöiden koulutukseen pääsyn helpottaminen siten, että työnantajat ottavat käyttöön kannustimia/bonuksia niitä ikääntyneitä työntekijöitä varten, jotka päättävät jatkaa kouluttautumistaan 50 vuoden iän jälkeen;

(v) ikään perustuvan syrjinnän torjuminen työpaikoilla ja koulutuksessa ja kannustimien kehittäminen yli 60-vuotiaille henkilöille, jotta he pysyvät työmarkkinoiden käytettävissä ja voivat siten siirtää tietonsa ja kokemuksensa seuraaville sukupolville, mikä edellyttää sitä, että jäsenvaltiot antavat asianmukaista lainsäädäntöä, jolla pyritään edistämään kyseisten henkilöiden palvelukseen ottoa yrityksissä;

(vi) ikääntyneiden ja jostakin vammasta kärsivien ihmisten (uudelleen) integroimisen tukeminen sellaisen monipuolisen kuntoutuksen avulla, jossa otetaan yhtäläisesti huomioon henkilön fyysinen ja biologinen toimintaympäristö vammaisuuden korostamisen sijaan;

Ikäkysymysten hallinta

49. katsoo, että ikääntyvien työntekijöiden työssäolomahdollisuudet edellyttävät myös aloitteita aloilla, jotka liittyvät terveyteen, rahana ja palveluina saatavan tulon vertailuun eläkkeeseen ja muihin eläke-etuihin, jatkokoulutukseen, työn organisointiin, riippumattomuuteen ja työntekijöiden omiin valintoihin, työn ja yksityisen elämän tasapainon parantamiseen, työtyytyväisyyteen ja työnjohdon käyttäytymiseen, ja että näitä aloitteita on käynnistettävä myös sekä direktiivin 2000/78/EY säännöksissä tarkoitettujen kohtuullisten mukautusten takaamiseksi että saavutettavuuden alalla, ja katsoo, että työmarkkinaosapuolten tulisi yhdessä kehittää näitä aloitteita tarvittaessa kaikkia työntekijöitä varten ja että komission ja jäsenvaltioiden pitäisi edistää niiden toteuttamista;

50. katsoo, että jäsenvaltioiden olisi kannustettava yrityksiä ottamaan käyttöön ikäjohtamisen strategioita, joilla tehostetaan niiden kilpailukykyä ottamalla käyttöön iäkkäiden työntekijöiden kokemus ja erityisosaaminen;

51. ehdottaa, että työmarkkinaosapuolet, työnantajat ja jäsenvaltiot takaavat yli 50-vuotiaille työntekijöille mahdollisuuden ylennyksiin työuran päättymiseen asti;

Sukupolvien tiimityö

52. kehottaa tekemään konkreettisia aloitteita eri-ikäisten työntekijöiden tiimityön tukemiseksi työprosessin aikana, tukemaan näitä hankkeita toteuttavia yrityksiä sekä nostamaan esille hyviä hankkeita osoittaen, että eri-ikäisten työntekijöiden työskentely yhdessä lisää kilpailukykyä ja mahdollistaa tasapainoisemman kasvun;

53. kehottaa tekemään konkreettisia aloitteita inhimillisten voimavarojen hallintaa koskevan uuden liiketoimintakulttuurin luomiseksi, jotta saadaan aikaan muutos ikääntyvien työpanoksen hyödyntämisessä siten, että myös yritysten sosiaalinen vastuu yhdistetään tämän muutoksen toteuttamiseen;

54. katsoo, että jäsenvaltiot voisivat parantaa työttömänä oleville ikääntyville ihmisille tarkoitettuja julkisia työnvälityspalveluja mukaan lukien yhdyskuntapalvelumahdollisuudet ja vapaaehtoistyön;

”Kohtuullinen eläke” -aloite

55. on vakuuttunut, että eläke on oikeus, joka kuuluu kaikille palkansaajille kunkin jäsenvaltion yhteistyössä työmarkkinaosapuolten kanssa ja kansallisia käytäntöjä noudattaen määrittämästä laillisesta eläkeiästä lähtien; katsoo, että mikäli he päättävät olla jatkamatta työelämässä laillisen eläkeiän saavuttamisen jälkeen, päätös ei saa vaikuttaa heidän oikeuteensa eläkkeeseen tai muihin heille kuuluviin sosiaalisiin oikeuksiin;

Torstai 11. marraskuuta 2010

56. kehottaa neuvostoa ja jäsenvaltioita tarkistuttamaan ennakkoluulottomasti tiettyjen työtehtävien ja virkojen ikärajat sekä luoton ja vakuutussopimusten myöntämiselle asetetut ikää koskevat rajoitukset vuoteen 2012 mennessä sekä poistamaan ne; kehottaa neuvostoa ja jäsenvaltioita selvittämään ikääntyneiden henkilöiden luoton saamiseen liittyviä hankaluuksia;

”Aktiivinen ikääntyminen” -aloite

57. kehottaa komissiota tarkastelemaan tervettä vanhuutta edistäviä toimia sekä antamaan vuonna 2011 toimintasuunnitelman, jolla

— edistetään ikääntyneiden ihmisarvoa, terveyttä, elämänlaatua ja itsenäisyyttä,

— mahdollistetaan kaikille yhtäläiset hoitoon pääsyn mahdollisuudet tuloista riippumatta,

— tähdennetään terveysriskejä, jotka koskevat äkillisesti kaiken toiminnan lopettaneita henkilöitä, ja

— korostetaan terveysongelmien ehkäisemistä, mikä edellyttää sitä, että jäsenvaltiot tukevat terveellisiä elämäntapoja ja ryhtyvät asianmukaisiin toimenpiteisiin tupakoinnin, alkoholin väärinkäytön sekä liikalihavuuden ja muiden vakavien terveysriskien vähentämiseksi;

58. suhtautuu myönteisesti siihen, että monet kansalaisyhteiskunnan organisaatiot ovat julistaneet huhtikuun 29. päivän ”sukupolvien välisen solidaarisuuden päiväksi”, ja kehottaa komissiota laatimaan ehdotuksen, jotta vuodesta 2012 tulisi ”aktiivisen ikääntymisen ja sukupolvien välisen solidaarisuuden eurooppalainen teemavuosi”, jonka tavoitteena on painottaa ikääntyneiden ihmisten panosta yhteiskunnan toiminnassa sekä tarjota nuorille ja ikääntyville ihmisille tilaisuuksia yhteiseen toimintaan;

59. katsoo, että jäsenvaltioiden olisi tehtävä aktiivisesta ikääntymisestä yksi tulevien vuosien painopisteistä; toteaa, että siihen kuuluu erityisesti sopivien perusedellytysten luominen iäkkäiden potentiaalin käyttöönottamiseksi ja innovatiivisten toimintamallien kehittäminen samoin kuin tukipalvelujen henkilöstön asianmukainen koulutus;

60. on sitä mieltä, että aktiivista ikääntymistä on katsottava laajemmasta naisten ja miesten koko työelämän kestävän työllistettävyyden perspektiivistä ja että iäkkäiden työntekijöiden rohkaiseminen pysymään työelämässä edellyttää erityisesti parannuksia työoloihin heidän terveytensä ja turvallisuutensa takaamiseksi tai työpaikkojen mukauttamista iäkkäiden työntekijöiden terveydentilaan ja tarpeisiin, ikään ja sukupuoleen perustuvan syrjinnän torjumista, heidän taitojensa päivittämistä antamalla asianmukainen mahdollisuus elinikäiseen oppimiseen ja koulutukseen sekä tarvittaessa vero- ja etuusjärjestelmien tarkistamista sen varmistamiseksi, että pitemmällä työuralla on todelliset kannustimet;

61. katsoo, että jäsenvaltioiden ja EU:n olisi käytettävä aktiivisena ikääntymisen edistämiseksi kaikkia avoimen koordinointimenetelmän, työllisyysstrategian ja muiden unionin välineiden ja ohjelmien, myös rakennerahastojen ja erityisesti Euroopan sosiaalirahaston, taloudellisen tuen tarjoamia mahdollisuuksia;

62. katsoo, että jäsenvaltioiden ja EU:n olisi käytettävä olemassa olevia neuvoa-antavia ja poliittisia komiteoita, sosiaalisen suojelun komitea, työllisyyskomitea, talouspoliittinen komitea ja väestökysymyksiä käsittelevä asiantuntijaryhmä mukaan luettuina, jotta aktiivisena ikääntyminen pidetään esillä EU:n ja jäsenvaltioiden politiikan asialistalla;

63. kehottaa neuvostoa ja jäsenvaltioita ryhtymään kiireesti toimiin, jotta kaikille varmistettaisiin kohtuullinen eläke, joka ei missään tapauksessa saisi olla köyhyysrajan alapuolella;

64. kehottaa komissiota laatimaan tutkimuksen ikääntyvien työntekijöiden aktiivisen työmarkkinoille osallistumisen tehokkuudesta ja eduista ottaen huomioon sosiaaliturvajärjestelmien kestävyyden, tuottavuuden ja kehityksen edistämisen sekä sosiaalisen syrjäytymisen torjumisen;

Yhteensovittamispolitiikat

65. korostaa, että työn ja hoitotyön yhdistäminen on mahdollistettava kaikissa jäsenvaltioissa niin miehille kuin naisillekin ja työ ja hoito on jaettava oikeudenmukaisesti naisten ja miesten kesken, jotta naisten työtaakka ei kasva suhteettomaksi ikääntyvän yhteiskunnan hoitotyön tarpeen lisääntyessä; tähdentää lisäksi, että tätä varten on tarjottava kohtuuhintaisia ja laadukkaita hoitomahdollisuuksia, parempia lasten hoito- ja varhaiskasvatusmahdollisuuksia ja isyyslomaa sekä edistettävä miesten osa-aikatyömahdollisuuksia;

66. korostaa, että vanhuksilla on usein lastenhoidon kannalta tärkeä asema perheessä, sillä he tarjoavat lastenhoitoapua koulujen lomien aikana ja koulun jälkeen, mikä on erittäin arvokasta myös taloudellisesti;

67. toteaa, että tarvitaan toimia, joilla parannetaan paitsi äitiyslomaa myös isyyslomaa sekä työssäkäyvien isien vanhempainlomaa koskevia järjestelyjä;

68. huomauttaa, että koko EU:n alueella on luotava kannustimia syntyvyyden lisäämiseksi, sillä muuten Euroopan ikääntymisen ongelmaa ei saada ratkaistua;

69. kannustaa jäsenvaltioita antamaan pysyviä ja pitkän aikavälin sitoumuksia perheiden eduksi, kuten vanhemmille myönnettävä oikeus lisäetuuksiin ja erityisesti lisätoimet yksinhuoltajaäitien tukemiseksi sekä verohelpotukset ja sosiaalituet lastentarhoille ja vapaaehtois-, osuustoiminta- ja voittoa tavoittelemattomille järjestöille; rohkaisee myös vaihtamaan parhaita käytäntöjä eurooppalaisen perhealliansin sekä muiden asiaan liittyvien foorumeiden ja järjestöjen puitteissa; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan työntekijöiden hyväksi osa-aika- tai kokopäivävapaita koskevia kannustinjärjestelmiä, jotta vanhemmat voivat huolehtia lapsistaan siten, että he samalla myös saavat pitää kaikki oikeutensa palatessaan takaisin työpaikkaansa;

70. kehottaa jäsenvaltioita keventämään iäkkäitä ihmisiä tai vammaisia henkilöitä hoitavien taakkaa ja perustamaan kokonaisvaltaisia hoitojärjestelmiä, jotta omaishoitajat voivat käydä työssä;

71. katsoo, että oikeus osa-aikatyöhön, työelämän joustot, työntekijöiden tarpeisiin sopeutetut työajat ja äitiyttä, raskausaikaa, vanhempainlomaa, lapsilisiä, työn jakamista ja etätyötä koskevat asianmukaiset järjestelyt yhdistettynä sosiaaliturvan korkean tason säilyttämiseen edistävät hoitovelvollisuuksien ja työn yhdistämistä;

72. katsoo, että on tärkeää edistää sukupolvien välistä solidaarisuutta ja erityisesti sen sukupuoliulottuvuutta kohdennetuilla verotoimilla, aktiivista ikääntymistä edistävillä toimilla, asuntopolitiikalla ja perustamalla integroituja palveluverkostoja lapsia, ikääntyneitä, vammaisia ja huollettavia varten ja pyrkiä vaikuttamaan myönteisesti työ-, perhe- ja yksityiselämän tasapainoon;

73. painottaa, että työ- ja perhe-elämän yhteensovittaminen on mahdollista ainoastaan, jos palkattomat hoitotehtävät jaetaan tasaisemmin naisten ja miesten kesken ja jos perheille tarjotaan helposti saatavia ja kohtuuhintaisia, korkealaatuisia hoitopalveluja; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan kohtuuhintaisten, joustavien ja laadukkaiden palvelujen saatavuuden ja erityisesti lastenhoitopalvelujen saatavuuden luomalla edellytykset sille, että 50 prosentille 0–3-vuotiaista lapsista ja 100 prosentille 3–6-vuotiaista lapsista saadaan järjestetyksi hoitopaikka, että muiden huollettavien henkilöiden hoidon saatavuutta parannetaan ja että sekä äidit että isät voivat asianmukaisin järjestelyin olla poissa töistä;

74. huomauttaa, että monilla ikääntyneillä ihmisillä on vain muutamia tai ei lainkaan perheenjäseniä, joihin tukeutua, ja kehottaa jäsenvaltioita lisäämään menettelytapoja koskevien parhaiden käytäntöjen vaihtoa ja varmistamaan, että iäkkäät ihmiset voivat pysyä itsenäisinä mahdollisimman pitkään ja että yksilön tarpeisiin räätälöityjä tukipalveluja on tarvittaessa saatavilla;

75. panee merkille, että mikäli työmarkkinoilla ei pystytä sovittamaan yhteen uraa ja perhe-elämää ja mikäli perheille tarkoitettujen kokonaisvaltaisten palvelujen kehittämistä ei edistetä, syntyvyys laskee ja tämä pahentaa entisestään eurooppalaisen yhteiskunnan ikääntymisen ongelmaa;

76. pyytää yrityksiä ja valtiota kehittämään asianmukaista neuvontaa ja tukea perheenjäsenille, jotka huolehtivat iäkkäistä omaisistaan tai hoitavat heitä, ja tarjoamaan mahdollisuutta ottaa tämä hoitotyö huomioon eläkeoikeuksien laskemisessa ja mahdollisuutta saada siitä asianmukainen rahallinen korvaus; katsoo, että tällaista omaishoitoa ei pitäisi epäasianmukaisesti pitää säästötoimenpiteenä;

Talouspolitiikka ja kasvu

77. katsoo, että uusien senioritalouden markkinoiden hyödyntäminen tarjoaa suuren mahdollisuuden kilpailu- ja innovaatiokyvyn parantamiseen sekä kasvun ja työllisyyden ja vapaaehtoistoiminnan lisäämiseen; katsoo, että monet ammatilliset kattojärjestöt eivät ole huomanneet tilaisuuttaan vastustaessaan ikään perustuvan syrjinnän kieltämistä koskevaa lainsäädäntöehdotusta;

78. katsoo, että yksi tapa poistaa digitaalista kuilua, joka vaikuttaa erityisesti naisiin ja varsinkin ikääntyneisiin naisiin ja johtaa ammatilliseen ja yhteiskunnalliseen syrjäytymiseen, olisi se, että koulut järjestävät koeluonteisia tietotekniikan käyttöön harjoittavia kursseja;

79. uskoo, että sopimus uudesta voimakkaasta lainsäädännöstä, jonka mukaan ikään perustuva syrjintä tavaroiden, laitteiden ja palvelujen saannissa on laitonta, mahdollistaa taloudellisen kasvun ja työllisyyden, kun eräät iäkkäiden ihmisten kohtaamat palveluja ja tavaroita koskevat esteet puretaan; kehottaa poistamaan kaikki tarpeettomat tai epäoikeudenmukaiset ainoastaan ikään perustuvat, tavaroita ja palveluita koskevat yleiset kiellot, jotka ovat monien iäkkäiden ihmisten esteenä, kun he yrittävät ostaa esimerkiksi vakuutusta tai lomamatkoja tai vuokrata auton;

80. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään toimintaedellytyksiä ja erityisesti toteuttamaan innovatiivisia ja esteettömiä toimia, joissa otetaan huomioon tältä osin erilaiset alueelliset edellytykset;

81. katsoo, että on toimittava käytännönläheisemmin esimerkiksi luomalla alueellisia tai paikallisia työllisyysasiain neuvostoja, jolloin poliittiset päätöksentekijät ja työmarkkinaosapuolet tuodaan lähemmäksi toisiaan;

82. katsoo, että jäsenvaltioiden olisi ryhdyttävä voimakkaisiin toimiin ”sääntelemättömän” työvoiman hallitsemien, enemmän kielteisiä vaikutuksia EU:n työmarkkinoille aiheuttavien pimeiden ja harmaiden talousalojen torjumiseksi sen sijaan, että ne edistävät toimia, joiden tarkoituksena on suojella maan omaa työvoimaa; toteaa, että niiden olisi torjuttava laitonta työntekoa työnantajiin ja/tai välittäjiin kohdistuvilla toimenpiteillä/seuraamuksilla, jotka todella toimivat pelotteina;

83. kehottaa tehostamaan laittoman työvoiman torjumista lisäämällä tarkastuslaitosten käytettävissä olevia inhimillisiä ja muita voimavaroja (muun muassa tehtaiden tarkastuspalveluja ja työtuomioistuimia);

Eläke- ja budjettipolitiikka

84. kehottaa ottamaan huomioon, että sosiaaliturvajärjestelmiin kohdistuu suuria haasteita ja että jäsenvaltioiden olisi ryhdyttävä kunnianhimoisiin rakenneuudistuksiin ja etsittävä uusia ja kestäviä terveydenhuollon ja eläkkeiden rahoittamiskeinoja;

85. toteaa, että väestön nopeutunut ikääntyminen on tai siitä on tulossa maailmanlaajuinen ongelma ja että tulevien vuosien aikana se lisää jäsenvaltioiden terveydenhoitojärjestelmien haasteita; katsoo, että komission pitäisi siksi toimia koordinaattorina kehitettäessä yhteisiä ratkaisuja ikääntyneiden terveys- ja hoitopalveluille ja levitettäessä hyviä käytäntöjä jäsenvaltioissa;

86. kehottaa lisäämään toimia, joilla varmistetaan, että iäkkäät ihmiset tuntevat sosiaaliturvajärjestelmiä ja eläkkeitä koskevat oikeutensa ja velvollisuutensa ja että näitä asioita koskevat tiedot ovat helppotajuisessa ja -käyttöisessä muodossa;

87. korostaa, että ihmisarvoinen toimeentulo on ihmisoikeus ja koko ikänsä työelämässä olleet ihmiset eivät saa joutua taloudellisen kriisin uhreiksi;

88. painottaa, että miesten ja naisten väliseen palkkaeroon, joka on nykyisin 17 prosenttia 27 jäsenvaltion EU:ssa, on puututtava, koska se merkitsee pienempiä tuloja ensimmäisen lapsen syntymästä lähtien ja lopulta pienempiä eläkkeitä ja suurempaa köyhyyttä vanhemmille naisille;

89. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tarkastelemaan uudelleen sosiaaliturvajärjestelmiä, joissa esiintyy yhä huomattavaa miesten ja naisten eläketasojen eriarvoisuutta, ja harkitsemaan mahdollisuutta ottaa käyttöön korjaavia tekijöitä, joilla huomioidaan maksuosuuksien erot, jotka johtuvat tilapäisistä työsuhteista tai vanhemmuuteen liittyvistä velvollisuuksista;

90. korostaa, että sosiaalipolitiikassa on otettava huomioon kaikkien EU:n jäsenvaltioiden käytännöt, koska jäsenvaltioiden kansalliset eläkejärjestelmät ovat erilaisia;

91. painottaa, että alati kasvavien tuleville sukupolville jäävien odotettavissa olevien rasitteiden vähentäminen on ehdottomasti ensisijainen tavoite, kun otetaan huomioon yli 80-vuotiaiden (hyvin vanhat henkilöt) määrän valtava kasvu;

92. huomauttaa maailmanlaajuisen taantuman vaikutuksista julkiseen talouteen ja talouteen yleensä; katsoo lisäksi, että Euroopan väestön ikääntyminen yhdistettynä alhaiseen syntyvyyteen on olennainen väestörakenteen muutos, joka edellyttää sosiaaliturva- ja verotusjärjestelmien sekä eläkejärjestelmien uudistusta EU:ssa, jotta voidaan tarjota hyvää hoitoa vanhemmille sukupolville aiheuttamatta nuoremmille sukupolville velkataakkaa; kannustaa uudistamaan vakaus- ja kasvusopimusta, jotta jäsenvaltiot voivat täyttää velvollisuutensa tehdä eläkejärjestelmistään kestävämmät;

93. huomauttaa, että hyvin monet yhteiskunnan väestörakenteen muutokseen liittyvät kysymykset kuuluvat jäsenvaltioiden yksinomaiseen toimivaltaan, joten EU:lla ei ole yleistä toimivaltaa antaa säännöksiä väestörakenteen muutoksen käsittelystä; pitää siksi tärkeänä, että jokainen jäsenvaltio huolehtii julkisen talouden kestävyydestä ja selviytyy riittävän hyvin väestörakenteen muutoksesta;

94. toteaa, että viime vuosina on käytetty erilaisia tapoja tasata resursseja ja kustannuksia sukupolvien kesken sekä arvioida julkisen velan kehitystä tulevien vuosikymmenten aikana ja tuleville sukupolville aiheutuvia implisiittisiä kustannuksia ja että niistä käyvät selvästi ilmi kestävyyskuilun indikaattorit, esimerkiksi vaadittava perusjäämä, joka tarkoittaa sellaista talousarvion rakenteellista tasapainoa, jonka avulla voidaan varmistaa julkisen talouden kestävyys;

95. kehottaa komissiota seuraamaan jatkuvasti kustannusten ja resurssien jakautumista sukupolvien kesken, myös arvioimaan jäsenvaltioiden tulevaa velkataakkaa ja julkisen talouden kestävyyskuiluja, ja julkistamaan tulokset helposti saatavilla ja ymmärrettävissä olevassa muodossa;

96. toteaa, että nykyiset velkaennusteet ovat hälyttäviä ja että tuleville sukupolville kertyy valtavat velkataakat, ja kehottaa siksi jäsenvaltioita pienentämään rakenteellisia perusalijäämiään ja pyrkimään kestävään velkasuhteeseen;

97. suosittelee, että jäsenvaltiot ryhtyvät toimiin lisätäkseen yleistä tuottavuutta ja erityisesti hyvinvointipalvelujen tuottamisen tuottavuutta, terveydenhuolto ja ikääntyneiden palvelut mukaan luettuina;

98. toteaa, että jos elinaikaodotetta pidentäneet vuodet olisi mahdollista viettää terveenä eikä sairaana, julkisen talouden kestävyyskuilu voisi joidenkin laskelmien mukaan pienentyä 1,5 prosenttia suhteessa BKT:hen, joten on erittäin tärkeää ehkäistä terveysongelmia ja hoitaa niitä varhaisessa vaiheessa;

99. on huolestunut siitä, että monet jäsenvaltiot eivät ole kyenneet uudistamaan eläkejärjestelmiään; kehottaa komissiota esittämään analyysin kaikkien jäsenvaltioiden tilanteesta ja tuomaan esiin kunkin jäsenvaltion pitkän aikavälin riskit;

100. korostaa, että jäsenvaltioissa on lisättävä osallistumista työmarkkinoille joustavien työaikojen avulla ja tarjoamalla sekä etätyötä että osa-aikatyötä;

Torstai 11. marraskuuta 2010

101. kannustaa jäsenvaltioita tukemaan kaikkia perheitä vero- ja etuusjärjestelmissä ja edistämään lastenhoitopalvelujen tarjoamista perheille, joissa on pieniä lapsia;

102. kannustaa jäsenvaltioita poistamaan ikääntyviltä ihmisiltä kaikenlaiset esteet työnteon jatkamiselta eläkeiän jälkeen, etenkin verotukseen ja eläkkeeseen liittyvät esteet, ja kannattaa tehokkaita tukimekanismeja ja kannustimia, koska ikääntymisen vaikutukset riippuvat työllisyysasteesta ja keskimääräisestä työtuntimäärästä;

103. katsoo, että väestörakenteen kehityksen vuoksi sosiaali- ja terveyspalvelujen alalla on paljon kestäviä ja hyviä työllistymismahdollisuuksia;

Maahanmuuttopolitiikka

104. katsoo, että maahanmuutto yhdistettynä onnistuneeseen kotouttamiseen, taloudellinen kotouttaminen mukaan lukien, voi olla keino selviytyä väestörakenteen muutoksesta ja että liian monet maahanmuuttajataustaiset ihmiset eivät vieläkään tunne kuuluvansa asuinjäsenvaltionsa väestöön, mikä johtuu osin heidän kohtaamastaan syrjinnästä;

105. on vakuuttunut siitä, että avoin ja vilpitön keskustelu on olennaista, jotta voidaan keskustella eri maahanmuuttopolitiikoista ja niihin liittyvistä talousnäkymistä, laittomaan maahanmuuttoon liittyvistä ongelmista, maahanmuuttajien kasvavista työttömyysluvuista, jotka ovat nykyisen talouskriisin seurausta, ja tehokkaista toimista, joiden avulla voidaan välttää tulokkaiden sosiaalinen ja kulttuurinen eristyminen;

106. ottaa huomioon, että ikääntyneiden henkilöiden sosiaalinen liikkuvuus samoin kuin kyky sopeutua uusiin ympäristöihin on luonnollisesti rajoitetumpaa paremmista sopeutumistaidoista huolimatta;

107. on vakuuttunut, että onnistunut kotouttaminen edellyttää identifioitumista demokraattisiin perinteisiin ja perustuslaillisiin perusarvoihin sekä yhtäläistä osallistumisoikeutta ja vastuuta ja että se voi onnistua vasta, kun maahanmuuttajat ovat valmiita sopeutumaan ja paikallinen väestö on valmis vastaanottamaan heidät, ja katsoo, että sukupolvien välistä solidaarisuutta rikastaa kulttuurien välinen solidaarisuus, joka tarkoittaa luopumista ennakkoluuloista muita kulttuureita kohtaan;

108. katsoo, että vastaanottajamaiden väestön myönteinen suhtautuminen laillisiin maahanmuuttajiin ja tällaisen ilmapiirin luominen on suoraan sidoksissa asianmukaiseen ja kattavaan tietoon ja muukalaisvihan vastaisen kulttuurin edistämiseen;

109. on vakuuttunut, että aktiivisen ikääntymisen pitäisi merkitä täysimääräistä yhteiskunnallista osallistumista ja osallistavaan demokraattiseen päätöksentekomenettelyyn osallistumista;

Terveys- ja sosiaalipolitiikka

110. ottaa huomioon, että väestörakenteen muutos merkitsee tuntuvaa epätasapainoa eri alueiden välillä ja se johtaa maaseudun ja syrjäisempien alueiden väestön poismuuttoon, minkä vuoksi tulisi kehittää sosiaali- ja terveydenhuoltojärjestelmiä, varata tukirahoja sekä vaihtaa parhaita käytäntöjä siitä, kuinka tuetaan nykyaikaiseen tieto- ja viestintätekniikkaan perustuvaa edistymistä ja palveluja;

111. katsoo, että ikääntyneiden kotiapua voitaisiin edistää ja järjestää se siten, että kannustetaan itsenäisiin ja yhteistyöhön perustuviin toiminnan muotoihin, jotka perustuvat sopimuksiin paikallisviranomaisten kanssa, ja siten, että otetaan käyttöön erityisiä perheiden palveluseteleitä;

112. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota väestön kiistattoman ikääntymisen johdosta tekemään tiivistä yhteistyötä erityisesti hoitojärjestelmien kestävien rahoitustapojen luomisessa, jotta taattaisiin välttämättömien hoitopalvelujen saatavuus;

113. panee merkille, että on olemassa huomattavasti näyttöä ikääntyneiden ihmisten syrjinnästä terveydenhuollossa; toteaa, että nuoremmat potilaat saavat todennäköisemmin kuin iäkkäämmät potilaat kaiken tarvitsemansa ja vaatimansa hoidon, mikä johtuu yksinomaan iän perusteella tapahtuvasta syrjinnästä; katsoo, että tällaisella erottelevalla lääketieteellisellä hoidolla ja hoivalla voi olla huomattavia vaikutuksia ikääntyneiden ihmisten terveydentilaan;

114. huomauttaa, että väestörakenteen muutos ja sen vaikutukset ovat vaikuttaneet eri tavoin Euroopan unionin maihin lännessä ja idässä ja että tarvitaan yhtenäisen ja tasaisen kasvun takaavaa politiikkaa sekä kestävää aluekehitystä;

115. pyytää jäsenvaltioita auttamaan muuttotappioalueita turvaamalla kunnolliset yleishyödylliset palvelut (esimerkiksi opetuspalvelut – mukaan lukien lasten päivähoito ja esikoulut – terveydenhoito- ja postipalvelut), liikenne- ja muut yhteydet (esimerkiksi julkinen liikenne, liikenneinfrastruktuurit ja televiestintäverkot) sekä taloudellisen osallistumisen ja taitojen kehittämisen (esimerkiksi koulutuksen, elinikäisen oppimisen menetelmien ja uusiin teknologioihin investoinnin ja niiden käytön kautta); pyytää mukauttamaan näiden tavoitteiden täyttämisen perusedellytykset paikallisiin tarpeisiin ja paikallisille toimijoille sopiviksi ja auttamaan paikallisia toimijoita kehittämään mukautumiskykyään; kiinnittää erityistä huomiota saaristo-, raja- ja vuoristoalueisiin sekä muihin syrjäisimpiin alueisiin;

116. kehottaa jäsenvaltioita tutkimaan työntekijöiden säänneltyä maahanmuuttoa (maahanmuutto kolmansista maista EU:hun);

117. korostaa, että tuloista, iästä, sosiaalisesta asemasta tai terveysriskeistä riippumatta ihmisten tulee saada kohtuuhintaista ja ammattitaitoista lääketieteellistä hoitoa sekä korkealaatuisia hoivapalveluita ja jotta tämä tavoite voidaan saavuttaa EU:n uusi syrjinnänvastainen lainsäädäntöehdotus, joka sisältää mahdollisuuden saada terveydenhuoltopalveluja, on otettava käyttöön mahdollisimman nopeasti;

118. pitää myönteisenä EU:n rahoittamaa Predict-hanketta (kliinisiin tutkimuksiin osallistuvien ikääntyneiden määrän lisääminen), jonka avulla pyritään selvittämään, miksi iäkkäiden syrjintä kliinisissä tutkimuksissa jatkuu edelleen; katsoo, että ikääntyneille olisi tarjottava lääkkeitä, joiden tehokkuus ja turvallisuus on tutkimuksissa todettu tälle ikäryhmälle sopivaksi;

119. tunnustaa vanhustenhuollon saavutukset jäsenvaltioissa, mutta kehottaa kuitenkin jäsenvaltioita kiinnittämään aiempaa enemmän huomiota laadullisten kriteerien asettamiseen tarjotuille palveluille ja niiden seurannalle; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota lisäksi parantamaan yhteistyötään hoitopalveluiden valvonnan alalla, ja katsoo, että tämän yhteistyön puitteissa jäsenvaltiot voisivat luoda kansallisten hoitopalveluiden yhteyteen yhteysverkoston, jonka välityksellä olisi mahdollista saada kansallisesti ja EU:n alueella tietoja tarjolla olevista palveluista ja niiden laadusta sekä valittaa palvelujen laadusta;

120. kehottaa komissiota laatimaan vihreän kirjan iäkkäiden ihmisten kohtaamasta huonosta kohtelusta ja iäkkäiden ihmisten suojelusta yhteiskunnassa ja hoitolaitoksissa;

121. kehottaa jäsenvaltioita vaihtamaan keskenään avoimen koordinointimenetelmän avulla tietoja ja parhaita käytäntöjä pitkäaikaishoidon tarjoamisesta iäkkäille ihmisille ja erityisesti toimenpiteistä, joilla suojellaan iäkkäitä ihmisiä yhteiskunnassa ja hoitolaitoksissa ja puututaan heidän huonoon kohteluunsa;

122. toteaa, että monet maahanmuuttajanaiset tekevät hoitotyötä ikääntyneiden parissa, ja ehdottaa ensinnäkin, että jäsenvaltiot tehostavat tämän vuoksi valvontaa pimeän työn rajoittamiseksi tällä alalla ja toiseksi, että helpotetaan näiden työntekijöiden pääsyä alan koulutukseen elinikäisen oppimisen puitteissa laadukkaiden hoitopalvelujen takaamiseksi;

123. kehottaa jäsenvaltioita puuttumaan omaishoitajien kohtaamiin ongelmiin mukaan lukien siihen, haluavatko he toimia hoitajina, mahdollisuuteen yhdistää hoitotyö palkalliseen työhön sekä sosiaaliturvajärjestelmien ja vanhuuseläkkeiden saatavuuteen, jotta vältettäisiin tällaisesta hoitotyöstä johtuva köyhtyminen;

124. korostaa sellaisen yksilöllisen sosiaaliturvan ja sellaisten eläkeoikeuksien merkitystä, joissa tunnustetaan palkaton hoitotyö;

Torstai 11. marraskuuta 2010

125. katsoo, että on tärkeää luoda koko EU:n laajuinen menettelysäännöstö, jossa määritellään pitkäaikaishoidon järjestämisen vähimmäisvaatimukset ja jonka Euroopan parlamentti ja neuvosto hyväksyvät;

Osallistuminen yhteiskunnalliseen elämään

126. katsoo, että jokaisella pitäisi olla mahdollisuus olla mukana yhteiskunnallisessa toiminnassa; korostaa kuitenkin, että yhteiskunnallisen osallistumisen on aina oltava vapaaehtoista;

127. painottaa, että väestörakenteen muutoksen vuoksi aktiivisen kansalaisuuden käsitteestä tulee yhä tärkeämpi, ja katsoo, että yhteiskunnallisista velvoitteista huolehtiminen edellyttää kansalaisten ja valtion välisen suhteen määrittelemistä uudelleen;

128. katsoo, että hoitotyö edellyttää hoitohenkilökunnalta korkeaa ammattitaitoa ja poikkeuksellista vastuunkantoa, joista on saatava yhteiskunnallista ja rahallista tunnustusta; katsoo myös, että ainoastaan näillä edellytyksillä laatutaso voidaan säilyttää pitkällä aikavälillä ja saadaan palkattua riittävän ammattitaitoisia ja motivoituneita hoitajia;

*

* *

129. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Tutkimuspuiteohjelmien täytäntöönpano

P7_TA(2010)0401

Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. marraskuuta 2010 tutkimuspuiteohjelmien täytäntöönpanon yksinkertaistamisesta (2010/2079(INI))

(2012/C 74 E/06)

Euroopan parlamentti, joka,

— ottaa huomioon komission tiedonannon tutkimuspuiteohjelmien täytäntöönpanon yksinkertaistamisesta (KOM(2010)0187),

— ottaa huomioon 23. kesäkuuta 2009 tehdyn komission päätöksen, joka koskee keskimääräisiin henkilöstökustannuksiin perustuvien kustannuslaskentatapojen hyväksyttävyyskriteereitä (C(2009)4705),

— ottaa huomioon kuudennen puiteohjelman (2002–2006) jälkiarviointia koskevan asiantuntijaryhmän laatiman raportin (Rietschelin raportti) ja asiasta annetun komission tiedonannon (KOM(2009)0210),

— ottaa huomioon 26. toukokuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Pitääkö valvontaa lisätä vai vähentää? Virheriskin ja valvonnasta aiheutuvien hallintokustannusten oikea tasapaino” (KOM(2010)0261),

— ottaa huomioon neuvoston 3. joulukuuta 2009 antamat päätelmät ”Suuntaviivoja eurooppalaisen tutkimuksen ja tutkimukseen perustuvan innovoinnin tulevien painopisteiden määrittelemiseksi vuoden 2010 jälkeisessä Lissabonin strategiassa” sekä kilpailukykyneuvoston 26. toukokuuta 2010 antamat päätelmät ”Yksinkertaistetut ja tehokkaammat Euroopan tutkimusta ja innovointia tukevat ohjelmat”,